

giver den Regel, at Pensionen for en Enke, hvis Mand havde en Tjenestetid af 20 Aar eller mere, skal udgøre $\frac{1}{4}$ af den Pension, der var tillagt Manden, eller hvortil han vilde have været berettiget, vil nærværende Lovforslag medføre en ganske tilsvarende forholdsmæssig Forhøjelse af alle fremtidige Enkepensioner, medmindre Manden allerede maatte være afskediget og pensioneret, førend den her foreslaaede Forandring af Beregningen træder i Kraft. Endelig har Loven af 1876 § 4 og § 10 ogsaa sat de Understøttelser, der under anbefalende Omstændigheder kunne tilstaaes Mænd med kortere Tjenestetid end 20 Aar og Enker efter saadanne, i Forhold til Pensionen for 20 Aar, for saa vidt denne Pension udgør et Maximum, som Understøttelsen ikke maa naa; den forandrede Beregning af nyssnævnte Pension vil derfor ikke blive uden Indflydelse paa de fremtidige Understøttelses Størrelse, der, om end Forhøjelsen ikke just kan angives med samme absolute Nøjagtighed som for Pensionernes Bedkommende, omtrent vil vokse i samme Forhold som Pensionerne, altsaa med $\frac{1}{6}$. Hvad den finansielle Virkning af nærværende Forslag angaar, bemærkes, at den aarlige Tilgang af ny Pensioner og Understøttelser gennemsnitsvis for de sidst afsluttede 5 Finansaar 1891—92 til 1895—96 har udgjort:

Pensioner til Mænd	28,566 Kr. 16 Ø.
— til Enker	5,246 — 06 —
Understøttelser til Mænd	492 — —
— til Enker	509 — 81 —

Salt . . . 34,814 Kr. 03 Ø.

hvori Opdragelseshjælp til Børn i Genhold til Lov af 30te Marts 1895 ikke er medregnet.

Gaar man ud fra denne gennemsnitlige aarlige Tilgang, vilde den foreslaaede Forhøjelse med $\frac{1}{6}$ give en Forhøjelse af Pensionsudgiften af 3,850 Kr. i det første Aar, efter at Forandringen er traadt i Kraft, og hvert Aar derefter vilde den ny Tilgang forøges med samme Beløb, og den samlede Pensionsudgift derved efterhaanden vokse, indtil det Tidspunkt naas, da samtlige aktuelle Pensioner og Understøttelser ere fastsatte i Genhold til den her foreslaaede Ændring af Loven af 1876.

Det samlede Aarsbeløb af Pensioner og Understøttelser udgjorde den 1ste April 1896: 532,297 Kr., og til det nyssnævnte Tidspunkt, da den foreslaaede Ændring vilde have naaet sin fulde Virkning, vilde, for saa vidt Forholdene i øvrigt vare blevne uforandrede som hidtil, den aarlige Forøgelse af den nævnerende Pensionsudgift blive imellem 59 og 60,000 Kr.